

1. list Janův 4,7
Láska zahání strach

1. čtení:

kázání: 1 Janův 4:18 Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.

Bratři a sestry,

vždycky když sem jako farář lezu a mám Vám něco říci, mám strach. Že nejsu dost moudrý a dost zbožný a dost intelektuálně na výši na to, abych vám něco říkal. A dneska si to uvědomuju o to víc, že jsem právě přečetl úryvek z Bible, z 1. dopisu Janova. V něm se mluví o něčem, co je vlastně nevyslovitelné. I Jan, ten autor celého dopisu mluví o tom spíše v obrazech a básničky. Ne jako vědátor. A to je apoštol Jan. Tak co bych Vám asi tak mohl říci já? No, mám zároveň jako farář tu vyhodu, že Vám vlastně nemusím říkat nic. Vždyť je to v bibli napsané a vy všichni umíte číst. Tak Vám říkám tohle. Čtěte si 1. dopis Janův. Čtěte a promýšlejte jej.

Ale přeče něco. Povím Vám na začátek tři příběhy.

Ten první. Přemýšlel jsem, že si koupím pistol. Kdyby mě chtěl někdo přepadnout a ublížit mně nebo těm, které mám rád. A tak jsem přemýšlel jakou. Berettu, Glock nebo Čezetu? A když jsem si o tom něco četl, dostal jsem se ke zkušenostem také jednoho člověka, který to měl podobně jako já. Báł se a tak si koupil pistol. A nosil ji pořád u sebe, protože u lupičů a vrahounů je nejhorší to, že nikdy nevíte, kdy přijdou. A skončil tak, že ji nosil i doma. I když šel kakat, měl ji pořád při sobě. To zní srandovně ale vlastně je to dost horor.

Druhý příběh. Jedna žena bydlela na hradě. A večer bylo potřeba chodit zavírat okna. A ona se bála. Ta žena měla miminko. A víte, co dělala, aby ten strach překonala a šla ty okna zavřít? Brala to dítě s sebou. Spící. To, že měla někoho, za koho byla zodpovědná, jí pomáhalo překonat ten strach z nočních chodeb na hradě.

Třetí příběh. Malý kluk šel v noci neznámým lesem. A vůbec se nebál. Protože s ním šel táta.

Ten první příběh se mi vůbec nelíbí. To je hrůza. Toho člověka je mi fakt líto. Pistol jsem si nekoupil a asi ani nikdy nekoupím. Ten druhý příběh se mi líbí moc. A vlastně ho taky znám. Když mám za někoho odpovědnost, musím strach překonávat. Prostě musím a ono to jde. Ale nejvíc se mi líbí ten třetí příběh. Tam se totiž nikdo nebojí a to je nejhezčí. Tohle v životě chcu. Ne jenom překonávat strach. To určitě taky a často to jinak nejde. Ale chcu zažívat ty chvíle, kdy se vlastně nemusím bát. Vůbec. A můžu si jen užít radosti.

Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. To je z bible. A tahle slova znám, už dlouho. A vždycky mě napadla, když jsem přemýšlel o strachu. Ale vlastně jsem je nikdy neměl moc rád. Nakonec mě totiž šťvaly. Protože já vím, co je to strach. To není příjemný. A tady se říká, že ten, kdo se bojí, tak je to proto, že není dost dokonalý v lásce. Takže nejenom že se bojím ale ještě nejsu dost dobrý. Ach jo.

A co když je to jinak? Co když to nemá být obvinění ani program náročné duchovní cesty, ve které dosáhnu takové dokonalosti, že už se nebudu bát. Co když je to nabídka pomoci? Podaná ruka táty, když jdu v noci lesem?

Nechme si poradit nejdřív pohádkami. Přeče jenom bible, té moc lidí nevěří a ještě míň lidí ji čte. Protože je prý složitá. Ale pohádky, ty známe všichni. Všem se nám vyprávěly pohádky a všichni je dětem vyprávíme. Asi na nich něco bude. Něco víc, než že je to jen pohádka. A co je v pohádkách ta nejsilnější síla? To, co nikdo a nic nepřemůže? Žádná čarodějnice, žádný bubák, žádná kletba ani zlí lidé ne? Láska. Tak je to v těch dobrých pohádkách.

A jak je to s Bohem? Je Bůh? Doopravdy? Víte, jestli není, tak je všechno jedno. A není se o čem bavit. Nakonec stejně všichni umřeme a šmytec, tak co? Ale jestli je, je dobrý? Jestli ne, tak je to stejný jako předtím. Je to jedno a není se o čem bavit. Stejně to špatně dopadne. Ale co když Bůh je a je dobrý. Nestojí náhodou

nejvíc na světě za to to s ním zkusit? Hledat jej a být jím nalezen?

A my křesťané smíme věřit pohádkám ale smíme věřit i Bohu. A smíme věřit, že láska, tak pravdivě vyjádřená v pohádkách, ta láska, kterou hledáme i v tomhle světě, že to není jenom něco, co se nějak vznáší ve vzduchu a občas to jde chytit. Smíme věřit, že je Láska, se kterou se dá mluvit. Že je Láska ,která má tvář. A smíme ji říkat Bůh. To je totiž v Bibli to nejhlubší vyjádření o Bohu. Bůh je láska.

Láska nezná strach. Dokonalá láska strach zahání. Tohle nejsou slova o naší schopnosti lásky. O tom, že když se bojíme, znamená to, že holt málo milujeme. Ne. To jsou slova o Bohu. Že Bůh nezná strach. Že B"h strach zahání. Já se nepřestanu bát, protože mám někoho rád. Já se přestanu bát, když jako to děcko v noci v lese můžu chytit za ruku Tátu. Protože táta je nejsilnější ze všech a já mu věřím.

Napadají mě ještě dva příběhy o strachu z Bible. Samson a žena u studny. Samson se nikdy, nikoho a ničeho nebál. Ani sebe ne. Natolik si důvěřoval. natolik důvěřoval svojí vyvolenosti Bohem. A s Bohem se vlastně nesetkal. A jeho život stál za houby. Skončil a vlastně svůj úkol nepoznal. Natož aby ho splnil. Žena u studny. Ta se bála hodně. Bála se lidí a tak i pro vodu chodila v poledne. Bála se, co si o ní myslí, co si o ní povídají, co by jí asi řekli. Bála se sama sebe a toho, jak neumí žít ve vztahu. A pak se setká s Bohem. Žádný zázrak, žádné chození po vodě ani nasycení pěti tisíců. Jenom rozhovor s člověkem u studny. Rozhovor o tom, že někdo o ní ví všechno a přece ji neztracuje. A ta žena ztratí strach. A běží k lidem z města a všechny je zve k tomu, který má moc člověka zachránit. K tomu, který je láska. Ta žena našla a splnila svůj úkol.

Strach působí muka. Česky: Strach bolí. Strach z lidí, z cizího, strach ze všech těch možností, strach ze svobody. Strach ze smrti. Strach je zvláštní. Vede ke ztvrdnutí srdce. Ale ještě něco. Když to bolí, mám na výběr. Uhnout. Uhýbat. Stáhnout se. A nebo zničit toho byť i domělého původce strachu. Když na to mám dost sil. Láska, Bůh, to dělá jinak. Neuhýbá, neničí. Ale proměňuje.

(A nejmíc asi strach ze sebe samého. Že nebududu, nejsu dost dobrý – bojím se sebe? - dost dobrý pro koho? Pro Boha? Jestli je Bůh a je pravda to v Bibli, tak On se mi úplně daroval...a já ještě nemohl udělat vůbec nic – pro Boha su už dávno dost dobrý- to pro sebe ne.)

(Dá se s ním mluvit. Ale to je potřeba s ním být – nejenom světonázor ale čas s ním. Jako čas s každým, kdo miluje mě a koho chci milovat i já.)

Amen